

ПИЛИП: “Провіянт”? Який “провіянт”..?!

ГРИЦЬКО: А правда... Ви нічого ще не знаєте... Вуйку! Мені пішло тут як по маслі! Я собі тут аж чотири бабі найшов...

ПИЛИП: Чотири..? Ги... ги... ги...

ГРИЦЬКО: Кажу вам, кожна, як писанка..! Як рожа! Як малина!

ПИЛИП: Як діжина!

ГРИЦЬКО: І кожна обіцяла мені...

ПИЛИП (перебив): Щ? Що?

ГРИЦЬКО: Що тільки хочете..! Взагалі “провіянт”. Сало, масло, пироги...

ПИЛИП (покvapцем): О, як так, то я тобі поможу...

ГРИЦЬКО (дивиться підозріло на нього): Нема — нема... А по решті, я сам якось те все понесу. (Замислено). А ви може й ліпше не чекайте на мене...

ПИЛИП (зі запалом): О, ні! Я зачекаю! Як так просиш, то зачекаю. Я не свиня...

ГРИШ О: Хто просить? (Кисло). Як хочете! (Набік) Ось, і напивав собі клопоту...

ПИЛИП: Ну, але де ж той “провіянт”, бо щось я його не бачу...

ГРИЦЬКО: А ось зараз і поносять.

ПИЛИП: Слухай... но... Але вони хіба не знають одна про другу... Знаєш, баба заздрісне сотворіння... Як же ж ти собі з ними раду даси..?

ГРИЦЬКО: Не журіться... Я добре улаштувався!

ПИЛИП: Як? Як?

ГРИЦЬКО: А ось так: Перша прийде, як закує зазуля. Ніби я!... Друга прийде, як я закашляю. Третя коли заплещу в долоні, а четверта, як засвищу. А що ви гадаєте, я робив у день? Я добре вмовився з ними. Докладно!

ПИЛИП: Ну, як так, то що іншого. Роби ж своє, небоже, та не гайся... А я таки десь тут близько прилишуся, щоб тобі не треба було за мною шукати. По решті й ноги болять христіянина... О... там во на оборозі приляжу трохи й відпочину...

ГРИЦЬКО: Ну, то йдіть, ідіть, бо ось зараз почнуть злизатися мої баби.

ПИЛИП (пішов).